

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ: Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30
ΑΓΓΕΛΙΑΙ: ἅπασι ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Τετάρτη — 3 Φεβρουαρίου.

Ο κ. Κοντογούρης,

βουλευτὴς Πατρῶν, ἀνήκει, ὡς γνωστόν, εἰς τοὺς τελευταίον ἀποσκιρτίσαντας ἐκ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως καὶ ἀποκηρύξαντας πλήρως τὸ οἰκονομικὸν σύστημα τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Συνόδου, ὅτε ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως συνεζητοῦντο τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια, παρουσιάσθεις ὡς διερμηνεὺς τοῦ φρονήματος τῆς ἐμπορικῆς ἐπαρχίας του, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ ἀντίδρασις ζωηρότερον, καὶ οὕτως εἶπεῖν, ἐπιστημότερον ἐνεργεῖ διὰ συλλαλητηρίων, διαμαρτυρήσεων, καὶ ἐπιτροπειῶν, ἐθεώρησε καθῆκόν του καὶ ὑπο τῆς συνειδήσεώς του ἐπιβαλλόμενον, καθ' ἃ εἶπε τότε, νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν πορείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Τότε ἡ ἐργασία τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἦτο καθαρῶς ἀρνητικὴ ἤδη ἐργάζεται θετικῶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἰδίας σημαίας τῆς τῶν οἰκονομῶν. Καὶ παρατηροῦμεν ὅτι εἰς τοὺς αὐτοὺς ἀντιπροσώπους, οἵτινες καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τότε πανηγυρικῶς ἐξήγγειλαν τὸ νέον βάπτισμά των, ἀνέθηκεν ἡ ἀντιπολιτεὺσις ἤδη τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναγγελίαν καὶ ἀνάλυσιν τῶν οἰκονομῶν τῆς εἰς τὰς δαπάνας πάντων σχεδὸν τῶν ὑπουργείων· διότι μετὰ τὸν κ. Χαντζόπουλον, τὸν χθὲς ἀναπτύξαντα τὰς οἰκονομίας ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν, ὁ κ. Κοντογούρης σήμερον ἀνεδέχθη τοὺς πέντε ἄλλους κλάδους, ἐκτὸς τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν. Καὶ φανταζόμεθα ἤδη χαίρεκαλον μεδίμα τῆς Κυρίας Ἀντιπολιτεύσεως, ἀντιτασσούσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς πρῶν φίλους, καὶ τόσῳ μάλιστα θερμούς ὑπὸ τοῦ ζήλου τῶν νεοφωτιστῶν.

Τὸ πρῶτον μέρος τοῦ λόγου τοῦ βουλευτοῦ ἐκ Πατρῶν ἐνδιατρίβει περὶ τὰς γενικὰς γνωστάς καὶ τριβείσας πῶς μεμφιμοιρίας, κατὰ τοῦ φορολογικοῦ συστήματος, καὶ πῶς τὰς προθέσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐρχεται, λέγει, νὰ ἐξετάσῃ τὸν προϋπολογισμὸν ὑπὸ τὴν καθάραν αὐτοῦ οἰκονομικὴν ἐποψίν, καὶ ὑποδείξῃ τὸ σφαλερὸν τῆς βάσεως αὐτοῦ δι' οἰκονομῶν καὶ φορολογίας ἐπὶ ἀναλόγων βάσεων ἀνορθοῦται ὁ τόπος· τὸ κοινοβούλιον πρέπει νὰ ἀντιστῇ·

ἄλλοίμονον ἂν ἡ ἐνδοτικότητα εἰσχωρήσῃ καὶ ἐν τὸς αὐτοῦ ἐπειδὴ τὸ θέλει ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν. Παρδεῖχθη πᾶσαν οἰκονομίαν μὴ παραβλάπτουσαν τὴν λειτουργίαν τῆς Κυβερνητικῆς μηχανῆς. Δὲν εἶνε ἀλάνθαστος, πιθανὸν νὰ πλανᾶται, ἀλλ' ἐνδιαφέρεται μετὰ πόνου ὑπὲρ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Τὸ κύριον μέρος τῆς ἐμιλίης του, ἡ οὐσία, αἱ οἰκονομῖαι ἐπὶ τῶν διαφόρων κονδυλίων τῶν διαφόρων ὑπουργείων, εἶνε θέμα ἀριθμῶν, ξηρον θέμα· διὰ τοῦτο ἀπηξηραίνεται σχεδὸν ἐκεῖ καὶ ὁ ρήτωρ, ἡ πανηγυρικὴ καὶ μονότονος ἐντασις τῆς ἀπαγγελίας του καταπίπτει εἰς ἄχρον, ὡσεὶ μετὰ κόπου, ψιθιοισμα χιλιάδων καὶ μονάδων, ὡς μαθητῆς δειλὸς ἐξεταζόμενος εἰς τὴν ἀριθμητικὴν, καὶ τὴν φροντίδα τῆς διασαφήσεως καὶ ἐτοιμοῦ ἀπαντήσεως πρὸς τὸν ἀγρύπνως ἐπιτηροῦντα τὰς παρατάξεις τῶν ἀριθμῶν κύριον πρωθυπουργόν, καὶ πολλάκις δι' ἐπιδείξιων καὶ προσφυστάτων παρατηρήσεων θορυβοῦντα τοὺς κύκλους τῶν οἰκονομῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, καταλείπει εἰς τὸν Δεληγιάννην, ἀφρονος παραμένων ἐπὶ τοῦ βήματος.

Πάλιν δ' ἀναλαμβάνει τὸν πρῶτον τόνον, μακρὰν τῶν ἀριθμητικῶν σκοπέλων, ὅταν ἐν τῷ ἐπιλόγῳ ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ἀντιπροσώπου ἰδία τῶν Πατρῶν φέρι κάπως ἐκτενῶς τὸν λόγον ἐπὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος ἐν Πάτραις ἐρεθισμοῦ, καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, καθ' οὗ, λέγει, τὰ πάντα ἐκεῖ συνόμωσαν, ἐφημερίδες, συντεχνίαι, συλλαλητήρια, καὶ ποιήματα ἀκόμη. Ἀναγινώσκει περικοπὰς Πατραϊκῆς ἐφημερίδος καὶ ὑπομνήματα συμπολιτῶν του, ἐξετάζει τὸ νομοσχέδιον ἐπὶ τῆς φορολογίας τοῦ οἴνου, ἐπικαλεῖται γνώμας τινῶν συγγραφέων, καὶ ἐνδιατρίβει εἰς τὰ τῆς ἐσχάτως παραστάσεως ἐπιτροπῆς. Ὁρσεῖλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι εὐμενεῖς ἐντυπώσεις εἰσεκόμισεν ἀπὸ τὸν πρωθυπουργόν, ὅχι ὅμως καὶ ἀπὸ τὸν κ. Καλλιγάν». Καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἐν παρελθόντι φύλλον τοῦ *Μη Χάλεσαι* ἀναγραφείσαν ἐκείνου ἀπάντησιν πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν. Προσθέτει δὲ ὅτι καὶ ἄλλοτε παρομοίως ἐδέχθη ἄλλην τινα ἐκ τῆς ἰδίας πόλεως ἐπιτροπὴν.

Καὶ καταλήγει, ἀναγινώσκων περικοπὰς ἐκ λόγων τοῦ Τρικούπη τοῦ 1880, ἀρχηγοῦ τότε τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸν ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται πάσης εὐκαιρίας ἤδη ἡ ἀντιπολιτεὺσις νὰ ἐπιδεικνύῃ ὡς βάσιν τῶν οἰκονομῶν τῆς.

Πολλὴν περιφρόνησιν δεικνύουσι πρὸς τοὺς ψυχροὺς ἀριθμοὺς οἱ κύριοι βουλευταί, τὰ θερμὰ τέκνα τοῦ μετῆμβρινοῦ ἡλίου... ἀλλὰ πολλὸν κατάλληλος διὰ τῆς αἰθούσας βουλευτηρίου ὁ λόγος...

Τὰς οικονομίας ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἀνέλαβε ν' ἀναπτύξῃ ὁ βουλευτὴς Κέας κ. Κόρρας. Καὶ ἄλλοτε κατὰ τὴν παρούσαν σύνοδον, παρεμπροσθέντος στρατιωτικῆς τινος συζήτησεως, ἠδέως εἶχεν ἀκουσθῆναι ἀπὸ τοῦ βήματος, ὁμιλήσας ὀλίγα καὶ καλά...

Ἐπὶ τοῦ βήματος γνωρίζει νὰ τερψῇ τὴν ἐμπρέπουσαν στάσιν, ἢ δὲ φωνὴ τοῦ εἰνε στρατιώτου βροντερά, χροματισθεῖσα ἐκ τῶν διδομένων προταγμάτων ἐν ἀνοικτῷ πεδίῳ, ἀλλὰ πολὺ κατάλληλος διὰ τῆς αἰθούσας βουλευτηρίου ὁ λόγος...

Δὲν εἶνε, λέγει, ὑπὲρ τῶν ἄκρων οικονομῶν, ἀλλ' ἐρ' ὅσον αὐταὶ εἶναι δυναταί. Ἐχομεν ἀνάγκην στρατιωτικοῦ ὀργανισμοῦ, ἀναλόγου τῶν πόρων τοῦ ἔθνους μας, ὅσο τὸ δυνατόν μονιμώτερον χαρακτῆρα ἔχοντος, καὶ ἀναποκρινόμενου πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νέας στρατιωτικῆς τέχνης...

Οἱ ὑπουργοὶ κύπτουσι διαδοχικῶς σημειοῦντες ἐκ τῶν τάξεων τῆς συμπολιτεύσεως τηροῦσι σημειώσεις οἱ κ. Βαλέτας καὶ Ποταμιάνος, ἵσως παρεκκενδριζόμενοι ν' ἀντεπεξέλθωσι.

Πέμπτη. — 3 Φεβρουαρίου.

Εἰς τὴν μὴ ναυτικὴν κ. Φλογαίτην ἀνετίθη ἡ εὐθεσία τῶν οικονομῶν ἐν τῇ ὑπουργίῳ τῶν Ναυτικῶν, ἵνα κέλῃον πληρωθῇ ὅτι ἐλέγομεν εἰς τὰ τῆς χθρσινῆς συνεδριάσεως περὶ τῶν νεωφωτιστῶν συμμάχων...

Ἄλλ' ὁ κ. Φλογαίτης, πρὶν ἢ ἐπιλερθῆ τοῦ ἀριθμητικοῦ περὶ τὰς πιστώσεις ψαλλιδίσματος του, γοργῶς προσπετᾷ, κοινοβουλευτικῆ πεταλοῦδα, ἐρ' ὅλων τῶν κλάδων τῆς ὑπηρεσίας, περὶ ὅλων τὸν λόγον ποιούμενος καὶ ἐκθέτων τὰ φρονήματα του...

Ἀκολουθῶν δὲ καὶ οὗτος τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τακτικῆς τῆς συγκρίσεως, ὁμιλεῖ περὶ τοῦ προγράμματος τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ 1880...

Ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ κ. Βαλέτας, χωροῦντος ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸ διαφέρει ἀνακρινόμενος, ὡς ἐν θεάτρῳ πρὸ ἀλλαγῆς σκηνογραφίας... Ἐπιφέρει τὸν ἀποδοχὴν ἀποδοχῆς τῶν ὀργανισμῶν τοῦ 1880 καὶ τοῦ παρόντος...

Ἐπὶ τῇ θεᾷ τοῦ κ. Βαλέτας, χωροῦντος ἐπὶ τὸ βῆμα, τὸ διαφέρει ἀνακρινόμενος, ὡς ἐν θεάτρῳ πρὸ ἀλλαγῆς σκηνογραφίας... Ἐπιφέρει τὸν ἀποδοχὴν ἀποδοχῆς τῶν ὀργανισμῶν τοῦ 1880...

Τὸ σύστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑπῆρξε σύγκρισις μεταξὺ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως τοῦ 1880... Ἐπιφέρει τὸν ἀποδοχὴν ἀποδοχῆς τῶν ὀργανισμῶν τοῦ 1880...

Καὶ εἰσέρχεται εἰς τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν καὶ τῶν δύο προϋπολογισμῶν — τοῦ 1880 καὶ τοῦ παρόντος — τῶν ὑπουργείων τῶν Ἐξωτερικῶν, τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν...

ρικῶν, διὰ νὰ ἀποδείξῃ ὅτι οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ τῶν δύο, ὅτι αἱ παρατηρούμεναι διαφοραὶ εἰς τὰς διαφόρους πιστώσεις εἶνε φαινομενικαί, ὅτι αἱ πραγματικαὶ διαφοραὶ εἶνε ἐλάχισται...

Ἄλλὰ καὶ οἰανδήποτε δαπάνην τῆς Κυβερνήσεως δὲν διστάζω νὰ ἀποδεχθῶ μετὰ τὸ περισσεῦμα τῶν 3 ἑκατομμυρίων, ὅπερ ἀφῆκεν, ἀπὸ ἀπὸ τοῦ 1862 δὲν ἦρχον αἱ ψηφίζόμεναι πιστώσεις εἰς τὰς Κυβερνήσεις...

Ἦς πρὸς δὲ τὴν δημοσιογραφικὴν ἐργασίαν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπὶ τῆς καλύψεως τοῦ ὑπερόγκου ἐλλείμματος, φρονεῖ ὅτι οἱ μὲν ἐπὶ τῶν ἀνωτέρων ἐταιριῶν προτεινόμενοι φόροι εἶνε ἀσύμμετροι λόγῳ ποσοῦ...

Ἐπιτροχάδην ὑστερον ἀνασεινάζει τὰ λεχθέντα ἐπὶ τῆς ροιολογίας τῶν οἴνων, καπνοῦ, κτλ. καὶ ἐπιλέγων θερμὰ καὶ ζωηρά, τελειώνει τὴν τολμηρὰν καὶ εὐγλωττον ὁμιλίαν του.

Καὶ τὸν διαδέχεται ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν, φέρων τὸν λόγον ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἀθλίᾳς οικονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ τῆς ἐπαπειλουμένης χρεοκοπίας, ἢ ὅποια μόνον διὰ τῆς ἀυξήσεως τῶν προσόδων καὶ τῶν τοιούτων μέτρων δύναται νὰ ἀποτραπῆ...

Δὲν ἠδυνήθημεν, ἐνεκα τῆς ἀσθενοῦς φωνῆς τοῦ ἀγορευόντος, νὰ ἐνωτισθῶμεν ἀκριβῶς πάντα τὰ ἐπιχειρήματά του... Ἐπιφέρει τὸν ἀποδοχὴν ἀποδοχῆς τῶν ὀργανισμῶν τοῦ 1880...

Κουτρούλης.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Εἶναι καὶ αὐτὸ τῆς καταστάσεώς μας ἴδιον νὰ μὴ δύναται τὸ δημόσιον — ἐπὶ τέλος τὸ ἔθνος — νὰ λαμβάνῃ γνώσιν ἐν ἐκτάσει τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων...

σιν τοῦ κ. Δεληγιάννη. Ἡ πρώτη σπανιώτατα δημοσιεῖται λόγους Καλλιγᾶ. Τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα ἀδέπατε ἀγορεύσει ἀντιπολιτευομένων. Ἐκεῖνος ὅστις θὰ θελήσῃ νὰ δημοσιεύσῃ λόγον του εἰς ἐφημερίδα μὴ κομματικὴν ἀναγκάζεται νὰ πληρώσῃ ἑκατὸν καὶ διακοσίαι φράγκα...

Περὶ ἐνός ἀνωτέρου ὑπαλλήλου Μεσολογγίου, πρῶτον Νομάρχου, στενοῦ φίλου τοῦ κ. Τρικούπη, διαδίδονται πρᾶγματα ἀπερ' ἐσκανδάλισαν ἄλλοτε φοβερά τὴν ἐθνοσυνέλευσιν τῆς Γαλλίας...

Τηλεγραφικῶς ἀναγγέλλουσι ἡμῖν ἐκ Πύργου ὅτι παρεδόθη προχθὲς ὁ ἀπὸ Πύργου εἰς Κατάκωλον τηροῦντος εἰς χρεῖαν τοῦ κοινού. Ἀβίον δὲ Κυριακὴν τελεοῦνται τὰ ἐγκαίμα μεθ' ὅλης τῆς ἐπισιμότητος...

Ἀπέναντι τῆς δουλοφροσύνης τῶν Θεσσαλῶν Βουλευτῶν ὀφείλομεν νὰ ἐπαινέσωμεν δὴν δυνάμει τὴν μοναδικὴν ἐξαιρεσὶν ἣν ἀπέτελεσεν ὁ ἐκ Βόλου βουλευτὴς, αὐτὸς καὶ μόνος τοῦ περὶ χαλκίνων νομισμάτων νομοσχεδίου καταψηφίσας...

Εἶναι πολὺ περίεργον ὅτι ἐνθὺ ὁ κ. Τρικούπης καὶ ὁ κ. Καλλιγᾶς καυχῶνται ὅτι παίζουν ἐπὶ τῶν δακτύλων τὴν οικονομικὴν ἐπιστήμην, ὁ ἐκ Καλαβρυτῶν βουλευτὴς κ. Ἀθανάσιος Πετιμεζᾶς, — ὃν αὐτοὶ νομίζουσιν ἐμπειρικόν, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ὁ ἴδιος δὲν ἀρνείται — κατορθώνει ἐν τούτοις ἐν τοῖς οικονομικοῖς ζητήμασι νὰ συνδυάσῃ τὸς τὴν θεωρίαν μετὰ τῆς πείρας...

ἀνέπτυσεν ἄνευ κόμπου οικονομικὰς ἀληθείας, πρὸ τῶν ὁποίων περιέργως πως ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ πολὺ ἀσχυντηλῆ ἢ πορνοπιστήμη τοῦ κ. Καλλιγᾶ!

Ὁ εἰσηγητὴς τοῦ Προϋπολογισμοῦ κ. Βαλέττας ἐν τῷ περὶ τούτου λόγῳ τοῦ ἔκκε μετὰ ἀνάγκην κατὰ κράτος ἐπισημαίει ἡν κρατοῦν οἱ πολεμάρχου — ὡς τοῦ ὀνόμασε — τῆς κυβερνήσεως καὶ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὴν κρατοῦν κ.τ.λ. θὰ ἀπεδίδομεν ὅλην αὐτὴν τὴν σημασιολογίαν εἰς κοινοτοπομανίαν τοῦ ἀγορητοῦ, ἐὰν δὲν ἐνθυμούμεθα ὅτι πλησιάζουν αἱ Ἀπόκρεω, καὶ μετ' αὐτῶν τὸ λεγόμενον γαῖτανάκι, ὁπερ θὰ ὑπὸνίστατο, ὡς φαίνεται, ὁ ῥήτωρ ἐμὴν περὶ σημαίας ἡν κρατεῖ ὁ κ. Καλλιγᾶς! Πτωχὴ σημαία! τὸ ἴδιον πανὶ κυματίζει ἐν μέσῳ πυρός, καὶ τὸ ἴδιον καλύπτει τὴν εἴσοδον τοῦ: Ἐδῶ κύριοι εἶναι ἕνα τέρας μετὰ δύο κεφάλια, δύο δεκάρας ἢ εἰσοδοσούς!

Πλὴν τούτου ἀνέπτυσεν καὶ πολὺ θάρρος — ῥητορικὸν βεβαίως μόνον — τοῦ διαπιστοῦν πράγματα ἀνακριβῆ. ἠθέλησε νὰ φέρῃ εἰς ἀναλογίαν τὴν ἐπελθούσαν αὔξησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κ. Τρικούπη μετὰ τὴν ἐπελθούσαν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος: διὰ τῆς προσθήκης τῶν νέων ἐπαρχιῶν, καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι λογικῶς σφάλλει ὁ συλλογισμὸς του, σφάλλει συνάμα καὶ λογιστικῶς, διότι ὁ μὲν πληθυσμὸς κῆξῃσε κατὰ τὸ 1)βον, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς κατὰ τὸ 1)βον. Ἀλλὰ ἡ σημαία, τὸ γαῖτανάκι, τί νὰ γίνουσι ὅλ' αὐτά;

Τὰ τοῦ **Χοροῦ τῶν Πειραιωτῶν** εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς.

Ὁ βουλευτὴς Κέας κύριος Κόρπας μεγάλην ἐξήγησε νὰ περιάψῃ δημοτικότητα εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν, πολυμήσας τὴν μονοετῆ θητείαν. Τὰ παραιτοῦμεν ὅλα, κυρία ἀντιπολίτευσις, καὶ γινόμεθα τρικουπικώτατοι, ἂν θελήσῃτε νὰ μᾶς ἐγγίξῃτε τὴν μονοετῆ θητείαν. Καὶ ποῦ εἴσατε ἀκόμη, κύριε Κόρπα, ποῦ θὰ σᾶς φέρωμεν μετ' ὀλίγον τὴν ἐξάμηνον θητείαν, διότι δὲν ἐννοοῦμεν νὰ δεκατίζωμεν τὸν λαὸν ἡμεῖς διὰ νὰ φαίνωνται ὅτι ἔχουν δουλειὰ τὰ στελέχη, θ' ἔστι μεθερμηγευόμενον τὰ κοῦτσουρα.

Ὁ ἐκ Σύρας ἀνταποκριτὴς μᾶς ἀναγοινοῖ ἡμῖν δύο γεγονότα ἄπερ ἐτάραξαν ὀλίγον τὴν συνήθως ἡρεμὸν ἀτμόσφαιραν τῆς καλῆς νήσου.

Τὸ ἐν εἶναι ἀνάφλεξις ἐμπρηστικῶν ὑλῶν εἰς τὸ φαρμακεῖον Γκοδόστη, ἀναστατώσαν ὅλην τὴν ἀγορὰν, φοβηθεῖσαν μὴ ἀνατιναχθῆ ὅλη ὁ τὸν ἄερα καὶ ψάλλωμεν ἔπειτα διὰ τὴν Σύρον τὸ: «Σὺ ποῦ πέταξες; σ' τὰ ὕψη»!

Φαίνεται ὅτι τὸ φαρμακεῖον ἐκρυπτε δυνάμειδα ἀλιευτικὴν. Εὐτυχῶς διὰ τὸν ἰδιοκτῆτην ἦτο ἡσφαλισμένον καὶ ἡ Ἀσφάλεια ἐπλήρωσε σ' τὰ τυφλά, ἀγνοοῦσα τί συνέβη.

Ἄλλο Συριανὸν εἶναι ἡ ἀπεργία τῶν κρεοπωλῶν τῆς Σύρου, ἀρνούμενων νὰ πωλῶσι κρέας εἰς τὰς τιμὰς τῆς Διατιμῆσεως, διότι κῆξῃθησαν τὰ ἐνοίκια τῶν δημοτικῶν ἐργαστηρίων των.

Εὐτυχῶς ὁ ἄνθρωπος ὁ τοῦσας καὶ ἐθεράπευσε, διότι τηλεγραφικῶς ἐκόμισε βόας, διορισθέντος ἐπὶ τῆς πωλήσεως τοῦ δημοτικῶν Παρέδρου Ρούσου Μουλαδάκη, ὅστις ἐμὸλῳσεν αὐτῷ τὴν ἀπεργίαν, ἂν καὶ ἀλλοῦτε ἦτο ὀλίγον ἀπεργίαις,

τεθεὶς μάλιστα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀπεργητῶν Βυρσοδεψῶν καὶ Ναυπηγῶν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ ἀπεργιῶν, ἀγγέλλομεν ὅτι προσεχῶς ὁ εὐφραντασιώτος δικηγόρος τῆς Σύρου κ. Λυκούδης προτομαίξει πραγματεῖαν περὶ ἀπεργιῶν. Γνωρίζομεν τὴν δύναμιν τοῦ καλάμου τοῦ κ. Λυκούδη καὶ ἀναμένομεν ὠραῖον ἔργον, ἐπιθυμοῦντες μάλιστα νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ δικαιολογήσῃ τὸν πόλεμόν του κατὰ τῶν ἀπεργιῶν, διότι μανθάνομεν ὅτι εἶναι ἀνταπεργικός.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Κατωγειτῶν Κεφαλληνίας ἐψήφισεν ἰδιαίτερον κονδύλιον πρὸς ἀνέγερσιν τῆς προτομῆς τοῦ Γεωργαντᾶ Ἰακωβάτου ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ ἰδίου Δήμου.

Ἡ δὲ νεολαία Ἀηζουρίου καὶ Ἀργοστολίου ἀπεφάσισε νὰ συλλεξῇ τὰ μέχρι τοῦδε τυπωθέντα καὶ τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως ποσὸν χρησιμοποίησῃ πρὸς ἰδρύσιν καταλλήλου μνημείου εἰς ἀνδρῶν τῶν πόθων καὶ τῶν ὀνείρων των. Προτομαίξει δὲ καὶ πανηγυρικὸν ἔμμετρον ἐκ τῶν Κεφαλληνῶν ποιητῶν ὁ κ. Τυπάλδος Πρετεντέρης.

Ὡς τώρα, τὰ καθήκοντα τῆς Χωροφυλακῆς ἦσαν, κονάκι, πεταλώματα, κόττα πῆττα, ἐλαφροὶ τινες βιασμοί, αἰκίαι μετὰ φόνου, καὶ ἄλλα.

Τώρα ἡ Μοιραρχία τῆς Κεφαλληνίας προσέθεσε καὶ τὸ καθήκον τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ θεάτρου. Ὁ συνήθης κόσμος τὴν προσδιωρισμένην ὥραν συνωθεῖτο εἰς τὸ θέατρον, προκειμένου περὶ εὐεργετικῆς τοῦ βαρυτόνου. Αἰφνης κύματα διαθέουν τὸ πλῆθος, αἱ κυρία ἐντρομοὶ ἀποχωροῦσι πρῶται καὶ φωναὶ ἀκούονται: Πίσου! Πίσου!

Τὶ συνέβαιναν; Ὁ κύριος Μοίραρχος δὲν ἐννοοῦσε νὰ γίνῃ θέατρον τῆ ἐσπέρας ἐκεῖνη. Καὶ τὸ ἐκλείσεν ἐπὶ δύο ἐσπέρας, διότι ἦτο εἰς διαφωνίαν μετὰ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ θεάτρου καὶ ἔπρεπε νὰ τὴν κάμῃ διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις του.

Τώρα δὲν μένει ἄλλο παρὰ ν' ἀκούσωμεν ὅτι ἡ χωροφυλακὴ ἐκλείσεν Ἐκκλησίας καὶ Σχολεῖα!

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ

Ὁ περίφημος **Καραγεωργίου** τῶν Πατρῶν μᾶς στέλλει τὴν ἐξῆς ἀπαγγελίαν:

Τῆς Πάτρας εἰδοποίησι μετὰ μὴ σταλτίσα ποιήσι!

Σ' τοὺς Πατρινοὺς ὀλόγηρσοι ἐγεννηθῆκαν πόθοι, τώρα καὶ ὁ Βελέντζας μᾶς καὶ πάλιν ἠβωῶθη. Ποθοῦσι κέρδη ἀσφαλῆ... Λοιπὸν εἰδοποιῶσι, πῶς θέσεις οικονομικὰς ἐπικερθεῖς ζητοῦσι, καὶ ὑπόσχονται ἐπὶ τοῦ ποσοῦ, ποῦ μέλλου νὰ σουφρῶσιν, εἰς τοὺς προῖσταμένους των τὸ ἡμῖν νὰ δώσωσι.

Ἐλπίζουσι δὲ τὸν ἔθρον αὐτοῦ ν' ἀποδεχθῶσι, καὶ ὅτι πολλοὶ διορισμοὶ τοιοῦτοι θὰ σταλῶσι!

Μετὰ τὰς ἐλπίδας των αὐτὰς ἀπ' τὰ προχθὲς γλεντοῦνε, καὶ ὅλο τὸν **Ἀρχιστράτηγον Βελέντζα** τραγουδοῦνε.

Ἐν γένει παρατηροῦμεν ὅτι οἱ Πατρινοὶ πολὺ μᾶς παρῶσαν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙΣ

Πῶ! πῶ! οικονομίαις ἴστω ἔθνοιο; τὰ Ταμεῖα! γι' αὐταῖς τῶν βουλευτῶν μᾶς βραχνιάζει τὸ λακρύγι, ὅλοι φωνάζουν τώρα γιὰ τὴν Οἰκονομίαν, καὶ σφίγγονται νὰ βγάλουν κί' ἀπὸ τὴ μύγα ξύγγι. Κί' ἀφοῦ ἴστω μέση ὅλοι προβάλλουν οἰκονόμοι, κί' ἐγὼ λοιπὸν προτείνω τὴν ἰδική μου γνώμη.

Καὶ πρῶτον πάντων πρέπει ἴστω ἔθνοιο τοὺς πατέρας τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖο πεντάρα νὰ μὴ δίνῃ, καὶ ὅποιοι ῥητορεύει γιὰ κύματα κί' ἄερας, χωρὶς βουλευτικὴ παντοταῖα νὰ μείνῃ. Γιὰ κάθε πέντε λέξεις καὶ φόρος μίᾳ πεντάρᾳ, ἴστω **Ἡμετέρου** μόνο νὰ βάλλουν μίᾳ δεκάρα.

Ἀφοῦ καὶ ἴστω Ἀγγλία οἱ ῥήτορες πληροῦν, γιὰτὶ ἐδῶ ἴστω κράτος τῶν λόγων καὶ τῆς λίμαις, οἱ ῥήτορες μετὰ λόγια παχειὰ νὰ μᾶς φουσκῶνουν, χωρὶς νὰ δίνουν κατὶ γιὰ τὴν ὑπεμονή μᾶς; Φόρος λοιπὸν, νὰ παύσῃ τῶν λόγων ἢ μανία, καὶ ὅπου ἴστω λόγια, ἐκεῖ κί' οἰκονομία.

Νὰ παύσουν ν' ἀνεβαίνουν τῶν ὑπουργῶν τῆς σιᾶλαις, κανένα γιὰ βουσφῆτια νὰ μὴ ἀκολουθοῦν, καὶ πρὶν ἀκόμη εὔρουν οἰκονομίας ἄλλαις, ἐκεῖνοι πρῶτοι πρέπει νὰ οἰκονομηθοῦν. Κί' ἂν θέλουσι νὰ γίνῃ σωστὴ οἰκονομία, ὅσο ἴστω νὰ στέκουσι μακριὰ ἀπὸ Ταμεῖα.

Ἄλλὰ κί' ἐμεῖς οἱ ἄλλοι μετὰ χέρινα σταυρωμένα λουφέ νὰ μὴ ζητοῦμε τοῦ Κεντρικοῦ Ταμεῖου, ν' ἀφίνομε ἴστω πάντα καὶ κάποτε τὴν πένα, καὶ ὅλη τὴ σοφία τοῦ Πανεπιστημίου. Νὰ γίνεσθαι καὶ κάπου κανένας μᾶς τσοπάνης, νὰ ἴστω ἄστω ἴστω κί' ὁ κύριος Βλαχάνης.

Πρὸ πάντων δὲ νὰ λείψῃ ἡ κλεφτουριά ἢ τὸση, ποῦ μέσα ἴστω Ἑλλάδα γλεντᾶ καὶ βασιλεύει καμμιὰ οἰκονομία ποτὲ δὲν θὰ μᾶς σώσῃ, ἀφοῦ αὐτὸ τὸ ἔθνος τὸν ἑαυτοῦ του κλέβει. Πῶς θέτε τὰ Ταμεῖα τοῦ κράτους νὰ πληθύνουν, ἀφοῦ τῶν Πανελλήνων τὰ χέρινα δὲν τ' ἀφίνοσι;

Αὐτὰ κί' ἐγὼ τὰ ἴστω ἄστω Ἑλληνας προτείνω, καὶ αὐτὰ βεβαίως εἶναι σαχλά καὶ τετριμμένα, ἀλλ' ἂν δὲν σᾶς ἀρέσουν, λεπτὸ γι' αὐτὸ δὲν δίνω... Σᾶς λέγω ὅμως πάλι καὶ λέγω ὀλοένα, πῶς ἂν δὲν συνειθίσουν τὰ χέρινα νὰ μὴ κλέβουν, γιὰ τῆς οἰκονομίας τοῦ κακοῦ ῥητορευοῦ.

Σουρῆς.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΗΑΡΙΣΙΟΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Αμπρότατος ἥλιος ἐπὶ ἐλόκληρον τὴν ἑβδομάδα τῆς κρεωφάγου, ἥτις κλείει τὰς Ἀπόκρεω, τυπικῶς ἐννοεῖται.

ΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

(Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 446)

Τέλος αἱ διατυπώσεις αὐταὶ διήρκεσαν ἡμέρας τινὰς, καθ' ἃς ὁ Ἰωάννης καὶ ὁ Μηνᾶς ἐπεμελήθησαν τὰς πληγὰς των, ἀπολαύσαντες τῆς προθύμου τῶν κατοίκων συνδρομῆς. Καὶ μετὰ τοῦτο τοῖς ἀπεδόθη ἡ ἐλευθερία καὶ ἀπέπλευσαν ἐκ Πάμμου. Ἀλλ' ἔνεκα τῆς ἀντιπνοῖας τῶν ἀνέμων ὁ διάπλους, διήρκεσεν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Κατὰ τὴν ἐν Πάμμῳ διαμονὴν του, ἐφρόντισεν νὰ πληροφωρηθῇ, ἂν καὶ μετὰ σπαρχμοῦ καρδίας, πολλὰ περὶ τῆς Αὐγούστας. Ἐγνώρισε τὸν ἀδελφὸν Νεμεῖαν, ὅστις τὸν ὑπηρετεῖ, ἐγνώρισε καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀμμοῦν, ὅστις τὸν ἐξωμολόγει. Ἐμαθε παρὰ τοῦ πρώτου περὶ τῆς φυσικῆς νόσου, ἥτις τὴν κατεῖχε, καὶ παρὰ τοῦ δευτέρου, περὶ τῆς ἠθικῆς

νόσου, ἥτις τὴν ἐβασάνιζεν. Ὁ Ἰωάννης Βενδίκης δὲν παρέστη εἰς τοὺς δύο τούτους μοναχοὺς ὡς πρόφην σύζυγος, ἀλλ' ὡς μεμακρυσμένος συγγενὴς τῆς γυναικὸς ταύτης, καὶ οὕτως ἀμφότεροι δὲν ἐδυσπίστησαν πρὸς αὐτὸν, καὶ τῷ εἶπον μέγα μέρος τῆς ἀπάσης ἀληθείας. Ὁ ἀδελφὸς Ἀμμοῦν ἐδήλωσε διαρρήθην ὅτι ἡ γυνὴ ἐκεῖνη ἐπασχεν ὑπὸ σφοδρῶτατος μανίας, καὶ ἦτο τὸ παίγνιον τοῦ πονηροτάτου καὶ θραυστάτου τῶν δαιμόνων τῆς κολάσεως, ὅστις μὴ εὐρίσκων φορβὴν ἵνα βόσκη ἐν τῷ ἄλλῳ κόσμῳ, συνέτριψε τὰς πύλας τῆς εἰρηκτῆς του καὶ ἀνεπήδησεν ἀπορραϊστικῶς εἰς τὸν παρόντα κόσμον, ὅπως εὖρη καταφύγιον εἰς σῶμα γυναικὸς τινος, διότι ἐν τοῖς τοιοῦτοις, κατὰ τὸν ἀδελφὸν Ἀμμοῦν, κατοικοῦσιν ἀνέτως ἅπαντα τὰ εἶδη τῶν πονηρῶν δαιμόνων.

Ὅσον διὰ τὸν ἀδελφὸν Νεμεῖαν, ἐσταυροκοκεῖτο ἐξ αὐτομάτου κινήματος, ὁσάκις ἐνθυμεῖτο τὴν γυναῖκα ἐκεῖνην, ἥς ὀμοίαν οὐδεμίαν ἄλλην εἶχεν ἰδεῖ ποτε. Οὗτος διηγήθη πρὸς τὸν Ἰωάννην Βενδίκην ὅτι νύκτα τινὰ, ἐνθ' ἐκοιμᾶτο ἐν τῷ κελίῳ του, εἶδε παράδοξον ὄπτασιον. Τῷ ἐφάνη ὅτι εὐρίσκετο ἐν τῷ νάρθηκι τοῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ προσκύχοντο καθ' ἑαυτὸν εὐλαβῶς, χωρὶς ν' ἀκούσθαι ἢ φωνῆ του. Αἰφνης ἐπὶ τοῦ ἐνώπιόν του τοίχου, ἐφ' ὃ ἦτο ἐξωγραφημένος ὁ Ἄδης, ἐν μορφῇ ἀδδθηφάγου θηρίου καταβιβρώσκοντος τὰς εἰς τὸ ἀνοικτὸν στόμα του ριπτομένας ἀμαρτωλοὺς ψυχὰς, βλέπει ὅτι τοῦ θηρίου ἡ μορφή μετεβλήθη ἐξαίφνης, ἐγένεον ἄνθρωπος, ἔχων ὄψιν ὡ-

χαράς ἀπλήστου ἐπεδείκνυον τὰ χρυσαίζοντα κράνη των, τοὺς στίλβοντας θώρακας των, τὰ μακρὰ ζιφῆ των, καὶ τὰς χρυσοκεντήτους ἐπωμίδας των, ἀκουσίως ἀνεμνήσθησαν τῶν τελευτῶν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ κατὰ τὰς Ἐθνικὰς καὶ Βασιλικὰς πανηγύρεις, καὶ τῶν χρυσοκωνθάρων μας, οἵτινες μετ' ἴσης καὶ τὰ Παρισινὰ νήπια ὑπερηφανείας φέρουσι τὰ αὐτὰ σήματα ἐν τοῖς εὐρέσι πεδίοις τοῦ Φαλήρου καὶ τῶν Ἰλιακῶν μελάρων ὑφιστάμενα τὸ πύρινον βάπτισμα... Οἱ γονεῖς θεωροῦσι μετὰ φιλαυτίας τοὺς μικροὺς των ἥρωας καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τοὺς αἶρουσι εἰς τοὺς βραχίονας, διὰ νὰ τοὺς ἐπιδειξῶσι κάλλιον εἰς τὴν ἀπληστον τοῦ πλήθους περιέργειαν.

Οἱ μετεμφισμοὶ τῶν ἐνηλίκων εἰσὶν ἀνάξιοι προσοχῆς. Μία μεγάλη ἐρυθρὰ ρίς ἀπολήγουσα ἔστιν ὅτε εἰς εἰδὸν τι ὄψεως, μακρὰ γενεῖας, μεγάλοι μύστακες, ἐν ἀλεξιθρόχιον διερρηγμένον πανταχόσε, καὶ φέρον ἐξωγραφισμένα τὰ ἐπτὰ τῆς Ἰριδος χρώματα, ἐν ζεύγος πολυχρῶν διόπτρων, εἰς πεπαλαιωμένους καὶ κατεξεσχισμένους ὑψηλὸς πῖλος, μία θαλαμειθῆς, ἰδοὺ ὅτι ἀπατέλει τὴν γενικὴν ἀποψιν τῶν Παρισινῶν *μασκαριστῶν*, καθιστῶν ὑπερήφανον καὶ ἰκάνοποιημένον διὰ τὸ πνεῦμά του τὸν ὑποκριτὴν. Πού καὶ πού ὡς κομήτας βλέπει διασχίζοντας τὸ πλήθος σπανίους τινὰς εὐφυεῖς γελωτοποιοὺς, ἢ ἀρλεκίνους — πρωτοτύπως ἡμφιεσμένους καὶ δυναμένους πρὸς στιγμὴν νὰ ἐπισύρῃσι τὸ βλέμμα σου. — Ἐν ταῖς ἀμάξαις πλήθους περιέργων ὀλίγιστοι ὅμως μετεμφισμένοι καὶ οὗτοι εἰσὶ κακόταί τινες γεγηρακυῖαι, αἵτινες ἐπωφελοῦνται τῆς περιστάσεως ἵνα ἐπιδειξῶσιν εἰς τὸν Παρισινὸν θέλητρα πρὸ πολλοῦ ἀπωχημένα. Μία μεταξίνη μικρὰ προσωπίς ἀφίνουσα νὰ διαφαίνεται τὸ χλωρωτικὸν τῶν παρειῶν καὶ τὸ προκλητικὸν τῶν βλεμμάτων, βραχὺ κυανοῦν κολόβιον καὶ λευκαὶ βραχεῖαι περισκελίδες, ἐπιδεικνύουσαι εὐτόρονους ἐκ βάμβακος κνήμας, ἐπισύρουσι τὰ βλέμματα τῶν θεατῶν ἐπὶ τῆς ὑποκεκρυμμένης γνωστῆς θαμῶνος τῶν *café des Princes* ἢ *Mazarin*, ἥτις περᾶται διὰ τῶν θελητῶν, ἅπερ τὸ ἀγνωστον πάντοτε διαχέει, νὰ κερδίσῃ ὅτι ὁ χρόνος καὶ τὰ δογία ἀνεπιστρεπτὴ ἀφῆρσαν ἐκ τοῦ γνωστοῦ.

Κρονιδης.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΗΝ

ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ

Μεταξὺ τῶν κλάδων ἐν γένει τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας παρ' ἡμῖν, ὑπάρχει καὶ κλάδος τις πολιτικῶν μηχανικῶν διοργανισμένος καθ' ὅλην του τὴν τάξιν καὶ μετ' ἱεραρχίαν ἀνατρέχουσαν μέχρι τοῦ διευθυντοῦ τῶν δημοσίων ἔργων ὑποδιαίρεσις τοῦ κλάδου τούτου εἶναι ἡ τάξις τῶν λεγομένων ἐργοδηγῶν, ἥτοι μαθητευομένων μηχανικῶν.

Καὶ τί νομίζετε ὅτι εἶναι οἱ ἐργοδηγοὶ οὗτοι;

Ὅσα βεβαίως λογικὰ καὶ μάλιστα μαθηματικὰ — διότι ἡ μαθηματικὴ ἐπιστήμη τετραγωνίζει, λέγουσι, τὸν νοῦν — τὰ ὅποια διασκορπίζονται καὶ ἐκσπενδονίζονται εἰς διάφορα μέρη καὶ σημεῖα τοῦ Κράτους, διὰ νὰ δουλεύουν καὶ ἐργάζονται ὡς δούλοι καὶ εἰλωτες εἰς σχέδια κωμῶν καὶ πόλεων, εἰς χαράξεις δρόμων, κατασκευὰς γεφυρῶν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ὅμως χωρὶς μέσα συντηρήσεως, νὰ ἦναι δὲ ὑποχρεωμένοι νὰ ζῶσιν ὑπερανθρώπως καὶ παρὰ φύσιν.

Πῶς ὑπερανθρώπως καὶ παρὰ φύσιν;

Νὰ πῶς· διότι τρέφονται καὶ ἐνδύονται μετ' τὸν ἀέρα.

Πῶς μετ' τὸν ἀέρα· δὲν πληρόνονται;

Βέβαια μετ' τὸν ἀέρα· διότι ἂν καὶ τοῖς εἶναι κανονισμένους ἕνας εὐτελέστατος μισθὸς καὶ ὅλως διόλου δυσανάλογος πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν των ἀξίαν καὶ τὰς ἐργασίας των, δὲν τὸν λαμβάνουν, νομίζομεν δὲ νὰ ἦναι οὗτος ἀπὸ 90 — 150 δραχμῶν τὸν μῆνα διότι εἶναι διηρημένοι εἰς τάξεις.

Πῶς εἶναι δυνατόν;

Εἶναι δυνατότατον· ἐκτὸς μόνον, ἂν θεῖα συνάρσει καὶ εὐδοκίᾳ τοῦ κ. διευθυντοῦ καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐκδοθῇ δι' αὐτοὺς κἀνὲν ἐνταλμα εἰς τοὺς 6 μῆνας ἢ εἰς τὸ ἔτος, διὰ νὰ πληρωθῶσιν 1 ἢ 2 μηνιαῖα, ὅλον δὲ τὸν ἄλλον χρόνον πρέπει νὰ ζῶσι μετ' ὅτι τίποτε. Τὸ δὲ νόστιμον εἶναι ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ ἔν ἢ τὰ δύο μηνιαῖα, τὰ ὅποια οἱ προϊστάμενοὶ των ἠδύκνησαν νὰ τοὺς στείλουν, δὲν τὰ λαμβάνουν ἐκεῖ ὅπου ὑπηρετοῦν, ὅπως ὅλοι οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους, ἀλλὰ πρέπει νὰ μεταβῶσιν εἰς ἄλλην ἐπαρχίαν διὰ νὰ πληρωθῶσιν, δηλ. ὠρῶν πολλῶν καὶ ἡμερῶν δρόμον· ἀδιάφορον ἂν εἶναι καύσωνες ἢ παγετοὶ! Ἀδιάφορον ἐπίσης ἂν διὰ νὰ λάβῃς 90 δραχμῶν ἐξοδούεις τὰ μισὰ εἰς ἑξοδα ὁδοιπορικὰ, ὡς μὴ δικαιολογούμενα κατὰ Νόμον!

Τὸ δὲ νοστιμώτατον πάντων εἶναι ὅτι ἀλλοίμονον εἰς τὸν ἐργοδηγὸν ἐκεῖνον ὅστις δὲν ὑπακούσῃ εἰς τοιοῦτους εὐγνώμονας καὶ δικαίους προϊσταμένους. Τρώγει πρόστιμον πού τὸν πέρνει ὁ διάβολος!

Πιστεύομεν λοιπὸν τώρα ὅτι μᾶς ἐνηνοήσατε καὶ δὲν δύνασθε νὰ ἀρνηθῆτε καὶ σεῖς ὅτι αὐτὴ ἡ τάξις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως συντηρεῖται μετ' τὸν ἀέρα· εἶναι τῶντι ὑπερᾶνθρωποι καὶ θαυματοουργοί, ἀλλὰ τὸ κακὸν εἶναι ὅτι τώρα δὲν περνοῦν τὰ θαύματα καὶ πρέπει νὰ ληφθῇ συντομος πρόνοια παρὰ τῶν ἀρμοδίων διὰ τοὺς δυστυχεῖς αὐτοὺς ἐργοδηγοὺς ὅπως πληρώνωνται καὶ οὗτοι καθὼς ὅλοι οἱ λοιποὶ ὑπάλληλοι, διότι ἄλλως εἶναι ἄξιοι οἴκτου καὶ ἡμεῖς τοῦλάχιστον δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ τοὺς θεωρήσωμεν ὡς τοὺς ἐλεεινοτέρους καὶ ἀθλιεστέρους τῶν ὑπαλλήλων, καίτοι ἐπιστήμονας καὶ τεχνίτας· θὰ κάμουν δὲ καλὰ, ἂν ἐξακολουθῇ αὐτὴ ἡ κατάστασις, νὰ παρρητιθῶσιν καὶ ἐξασκήσωσιν ἰδιωτικῶς τὴν ἐπιστήμην των καὶ ἄς λείψουν τὰ θαύματά των.

Ἔνας ἀποδαύτους.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Μεταξὺ δύο Μανιατῶν τοῦ Λαυρίου:

- Ἀπὸ πού τ' ἀγόρασες τὰ ψωμιὰ Τσιρικουλήμ;
- Ἀπὸ τοῦ Μανώλη τὸ φούρνο.
- Δὲν τὰ εἶδες πού εἶναι χθεσινὰ, μπαγιατικά;
- Ἐγὼ τὰ εἶδα, μὰ δὲν εἶπα τίποτα, γιατί δὲν με εἶδε ἐκεῖνος πού τὰ πῆρα.

Ὁ φίλος Ε. βλέπων ὅτι κατειρωνεύετο ὅσον τὸ δυνατόν ἀδελφίως ὑπὸ δύο μετερχομένων τὸν ἐξυπνον, τοὺς λέγει:

— Κύριοι, δὲν εἶμαι μῆτε κτῆνος, μῆτε βλαξ· αὐτὴν τὴν στιγμὴν εὐρίσκουμαι μεταξὺ τῶν δύο!

Μία σκέψις:

Ἡ καλημέρα τοῦ ἱατροῦ ἂν σοῦ κοστίζει ἕνα τάλληρο, ἡ καληνύχτα τοῦ δικηγόρου τρώγει τὴν μισὴ σου περιουσίαν.